

**NASTAVNO-NAUČNOM VEĆU STOMATOLOŠKOG FAKULTETA
UNIVERZITETA U BEOGRADU**

Na redovnoj sednici Nastavno-naučnog veća Stomatološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu održanoj 28.05.2024. godine, imenovana je Komisija u sastavu:

Doc. dr. Aleksandra Popovac, docent, Stomatološki fakultet Univerziteta u Beogradu,

Prof. dr Snježana Čolić, redovni profesor, Stomatološki fakultet Univerziteta u Beogradu,

Prof. dr Milena Kostić, vanredni profesor, Univerzitet u Nišu, Medicinski fakultet, Klinika za dentalnu medicinu.

za ocenu i odbranu završene doktorske disertacije pod nazivom: **USPEŠNOST
IMPLANTATNO-PROTETSKE TERAPIJE U ORALNOJ REHABILITACIJI
PACIJENATA STARIJE ŽIVOTNE DOBI**

Kandidat: **dr Svetlana Dragović**

Mentor: **Prof. dr Aleksandra Špadijer Gostović**

Imenovana komisija je proučila doktorsku disertaciju i podnosi Nastavno-naučnom veću Stomatološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu sledeći:

IZVEŠTAJ O OCENI ZAVRŠENE DOKTORSKE DISERTACIJE

Osnovni podaci o kandidatu

Dr Svetlana Dragović (rođ. Dostanić) rođena je 14.02.1987. godine u Užicu. Osnovno obrazovanje i Gimnaziju završila je u Užicu sa odličnim uspehom. Stomatološki fakultet Univerziteta u Beogradu upisala je školske 2006/2007. godine, a diplomirala 2012. godine sa prosečnom ocenom 9,02 (devet 2/100). Obavezan pripravnički staž odradila je na klinikama Stomatološkog fakulteta Univerziteta u

Beogradu, a u junu 2013. godine položila je stručni ispit za doktora stomatologije. Za vreme osnovnih studija bila je stipendista Ministarstva prosvete, nauke I tehnološkog razvoja RS u periodu od 2006 – 2008. godine i fondacije Dragoljub Marinković (2010 – 2011). Takođe, u toku osnovnih studija učestvovala je na Kongresu studenata biomedicinskih nauka Srbije sa internacionalnim učešćem. Školske 2012/2013. godine upisala je Doktorske studije na Stomatološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu, smer „Klinička istraživanja zasnovana na bazičnim naukama”. Položila je sve ispite predviđene planom i programom doktorskih studija sa prosečnom ocenom 9,94 (devet 94/100). Odlukom Veća medicinskih nauka, Univerziteta u Beogradu, broj 329/1 od 2.3.2017. dobila je saglasnost na predlog teme doktorske disertacije, pod nazivom: „Uspešnost implantatno-protetske terapije u oralnoj rehabilitaciji pacijenata starije životne dobi”. Bila je aktivni učesnik velikog broja domaćih i međunarodnih kongresa i stručnih skupova. Ima objavljena 3 rada u recenziranim naučnim časopisima sa SCIE liste, 1 rad u vodećem časopisu nacionalnog značaja i 18 saopštenja sa međunarodnih i domaćih skupova. U februaru 2021. izabrana je u zvanje istraživač-saradnik na Stomatološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Godine 2018. osniva privatnu stomatološku ordinaciju u kojoj radi i danas. Tečno govori engleski jezik. Majka je dvoje dece.

A. Prikaz sadržaja doktorske disertacije

Doktorska disertacija dr Svetlane Dragović pod nazivom **USPEŠNOST IMPLANTATNO-PROTETSKE TERAPIJE U ORALNOJ REHABILITACIJI PACIJENATA STARIJE ŽIVOTNE DOBI** napisana je na 99 strana uz prikaz 37 tabela, 56 slika i 128 referenci iz savremene naučne literature. Disertacija sadrži: sažetak na srpskom i engleskom jeziku, uvod, ciljeve istraživanja, materijal i metod, rezultate, diskusiju, zaključak i literaturu.

Uvod započinje činjenicama o porastu broja starijih osoba u okviru svetske populacije, ali i u Republici Srbiji u prethodnoj deceniji, kao i procenama demografskih kretanja u narednim godinama. Detaljno je objašnjen uticaj starenja na opšte i oralno zdravlje, sa posebnim osvrtom na meka tkiva usne duplje, zube i potporni aparat zuba. Obrađena je tema kompleksnosti oralne rehabilitacije starijih pacijenata imajuću u vidu da je dentalna patologija često udružena sa sistemskim oboljenjima koji mogu imati direktne ili indirektne posledice na zdravlje usta i zuba. U drugom delu uvoda dati su klinički i radiološki kriterijumi koji su od značaja za procenu uspešnosti implantološke terapije, kako na nivou implantata, tako i na nivou zubnih nadoknada.

Razmatrani su i subjektivni faktori vezani za pacijentov doživljaj celokupne implantatno-protetske rehabilitacije i kvalitet života pacijenata koji je u vezi sa oralni zdravljem. U završnom poglavlju uvoda opisane su komplikacije. Takođe, komplikacije su obrađene prema nivou kompleksnosti i mogućnostima njihovog zbrinjavanja.

Ciljevi istraživanja su precizno definisani: ispitati uspešnost primene implantatno – protetske rehabilitacije kod pacijenata starije životne dobi nakon višegodišnjeg funkcionalnog opterećenja; izvršiti uporednu analizu uspešnosti implantatno – protetske terapije i unapređenja kvaliteta života u oralnoj rehabilitaciji pacijenata starije životne dobi sa mobilnim i fiksnim nadoknadama, u uslovima različitih protokola ugradnje i opterećenja implantata; definisati dijagnostičke i terapijske protokole u implantatno – protetskom zbrinjavanju pacijenata starije životne dobi zasnovane na naučno i klinički potvrđenim procedurama.

U poglavlju **Materijal i metod** jasno je opisan način selekcije pacijenata, ali i klinički i radiografski postupci korišćeni u cilju prikupljanja relevantnih informacija o statusu implantata i zubnih nadoknada. Predstavljeni su kriterijumi na osnovu kojih je urađena analiza uspešnosti i preživljavanja implantata, kao i analiza zdravstvenog statusa periimplantatnih tkiva. Pored beleženja podataka o prisustvu bola i osetljivosti koji se javljaju spontano ili pri funkciji, pojave mobilnosti i eksudacije oko implantata, vršena je radiološka analiza peri-implantatnih koštanih tkiva. Stopa preživljavanja implantata (engl. *implant survival rate*) računata je na osnovu broja izgubljenih i broja implantata u funkciji dovodeći je u vezu sa varijablama iz anamnestičkih i podataka dobijenih kroz klinički pregled. Inflamatorne promene na nivou periimplantatne sluzokože, kao i prisustvo dentalnog plaka, određeni su na osnovu objektivnog kliničkog pregleda, inspekcijom i sondiranjem uz korišćenje preporučenih indeksa iz literature. Na osnovu vrste komplikacije i mogućnosti za sanaciju, opisan je protokol za određivanje uspešnosti i preživljavanja zubnih nadoknada na implantatima. Stopa preživljavanja zubnih nadoknada (engl. *prosthodontic survival rate*) računata je na osnovu broja nadoknada koje su u funkciji i broja nadoknada koje moraju biti zamenjene. Stopa uspešnosti zubnih nadoknadama (engl. *prosthodontic success rate*) procenjivana je na osnovu broja nadoknada bez, odnosno sa četiri ili manje komplikacija koje se mogu zbrinuti u jednoj poseti prema kriterijumima Gallucci-a i saradnika.

Rezultati studije su podeljeni u nekoliko poglavlja. Rezultati su prikazani sistematično, grafički i tabelarno. U prvom poglavlju prikazana je distribucija pacijenata prema polu, godinama starosti, ASA klasifikaciji, prema vrsti zubne nadoknade kojom su rehabilitovani, prema vrsti hroničnog oboljenja, itd. U drugom poglavlju, dat je prikaz raspodele implantata prema mestu i tipu ugradnje, tipu opterećenja, prema dužini i dijametru, zatim prema vrsti zubne nadoknade kojom su opterećeni i tipu antagonista. U trećem poglavlju, prikazana je analiza uspešnosti i preživljavanja implantata u odnosu na godine starosti pacijenata, primenu dodatnih oralno hirurških procedura, prisustvo hroničnih oboljenja, vrstu zubne nadoknade, tip ugradnje i opterećenja implantata, vremenski period praćenja itd. Preživljavanje implantata prikazano je pomoću Kaplan-Meier krive sa podacima o stopama preživljavanja u različitim vremenskim okvirima. Uspešnost implantata prikazana je grafički i tabelarno kao procentualna zastupljenost implantata u okviru pojedinih kategorija u odnosu na kriterijume uspešnosti koje je definisao *Misch*. U sklopu ovog poglavlja prikazana je i analiza zdravstvenog statusa periimplantatnih tkiva, odnosno uspešnost i preživljavanje implantata u odnosu na prisustvo dentalnog plaka i prisustvo krvarenja na sondiranje oko implantata. Takođe, prikazani su rezultati logističke regresione analize koja je urađena da bi se ispitaio uticaj eksplanatornih varijabli na šanse za gubitak implantata (ishodišna varijabla). U četvrtom poglavlju, prikazana je analiza uspešnosti i preživljavanja zubnih nadoknada na implantatima u odnosu na tip i vrstu nadoknade, prisustvo loših navika, i pojavu komplikacija. U petom poglavlju, prikazana je raspodela komplikacija u odnosu na vrstu i vremenski period pojave komplikacije. Takođe, opisane su i prikazane na slikama neke od komplikacija koje su uspešno sanirane. U ovom poglavlju predstavljena je analiza preživljavanja i uspešnosti implantata u odnosu na vrstu i period pojave komplikacija. U poslednjem poglavlju, prikazani su rezultati subjektivne procene pacijenata o uspehu implantatno-protetske terapije. Tabelarno je predstavljena učestalost pojedinih odgovora pacijenata na pitanje o njihovom zadovoljstvu zubnim nadoknadama i pojedinim aspektima implantatno-protetske terapije. Dati su rezultati statističke obrade podataka dobijenih na osnovu OHIP-14 upitnika u odnosu na tip zubne nadoknade, podaci dobijeni na osnovu vizuelno analogne skale, kao i korelacija između odgovora na pojedinačna pitanja vizuelno analogne skale i ukupne vrednosti OHIP-a. Na kraju predstavljeni su rezultati linearne regresione analize povezanosti posmatranih faktora i ukupne vrednosti OHIP-a.

U **Diskusiji** kandidat tumači dobijene rezultate kliničke studije i poredi ih sa odgovarajućim rezultatima iz literature, pri čemu kritički analizira sličnosti i razlike dobijenih rezultata i prethodnih studija. Kako je tokom kliničkog ispitivanja teško odrediti uticaj brojnih pojedinačnih faktora, kandidat ističe da rezultati ove studije preseka verodostojno oslikavaju realno stanje kakvo postoji nakon primene dentalnih implantata u cilju protetske rehabilitacije pacijenata starije životne dobi u svakodnevnoj kliničkoj praksi.

Obrazložena je stopa preživljavanja implantata kod starijih pacijenata dobijena u ovoj studiji, u svetlu dostupnih podataka iz sličnih studija drugih autora koji su obrađivali uticaj starenja na prognozu implantološke terapije kod ove grupe pacijenata. Podaci da je stopa preživljavanja implantata kod starijih pacijenata slična stopi preživljavanja implantata u opštoj populaciji u saglasnosti je sa podacima iz literature i ukazuje na pouzdanost primene implantološke terapijske procedure kod osoba starije životne dobi. Kada je u pitanju uspešnost implantata, može se očekivati da ona bude manja kod osoba u dubokoj starosti (preko 85 godina), dok se kod pacijenata rane i srednje starosti (65-85 godina) može očekivati uspeh implantološke terapije koji je na nivou uspeha terapije kod pacijenata mlađih od 65 godina, što je takođe u saglasnosti sa nalazima drugih autora. Pronađena je statistički značajna razlika u stopi preživljavanja implantata u odnosu na sledeće faktore: dijametar implantata, bruksizam, tip zubne nadoknade, hronična oboljenja i različit vremenski period koji je prošao od ugradnje implantata. U ovoj studiji nađeno je da bruksizam predstavlja značajan faktor rizika koji negativno utiče na stopu preživljavanja implantata. Kada je u pitanju tip zubne nadoknade, nađena je statistički značajno veća stopa preživljavanja implantata u grupi opterećenih fiksnim u odnosu na stopu preživljavanja implantata opterećenih mobilnim zubnim nadoknadama. Ovaj nalaz, u saglasnosti je sa podacima iz literature. S druge strane, nađene su slične vrednosti uspešno ocenjenih implantata u odnosu na tip i vrstu zubne nadoknade. Kada je u pitanju prisustvo različitih hroničnih oboljenja kod pacijenata starije životne dobi, podaci iz literature ukazuju da je i kod ove grupe pacijenata implantološka terapija predvidiva opcija, ukoliko se adekvatno isplanira. S tim u vezi, podaci iz ovog istraživanja pokazali su da prisustvo hroničnih oboljenja nije negativno uticalo na uspešnost i stopu preživljavanja implantata, što se objašnjava time da su u istraživanje bili uključeni pacijenti sa kontrolisanim zdravstvenim statusom, pažljivo selektovani od strane svojih stomatologa za implantološku terapiju, informisani o neophodnosti održavanja dobre oralne higijene i potrebama redovnih kontrolnih pregleda. U odnosu na period praćenja rezultati ove studije pokazali su statistički značajnu razliku u preživljavanju i uspešnosti implantata praćenih do 5, od 5-10 godina i više od 10

godina. Najveći broj izgubljenih implantata bio je u okviru prvih 5 godina od ugradnje, što je u saglasnosti sa podacima iz literature da starost sama po sebi negativno utiče na zarastanje rana, a kako oseintegracija podrazumeva zarastanje koštane rane moglo bi se očekivati da je rani gubitak implantata, u prvoj godini od ugradnje, značajno učestaliji kod osoba starije životne dobi. Sa druge strane procenom uspešnosti dentalnih implantata u odnosu na period praćenja pokazano je da je preko dve trećine implantata iz grupa do 5 i od 5-10 godina ocenjeno kao „uspešno”, za razliku od grupe implantata praćenih duže od 10 godina u kojoj je uspeh bio manji od 20%. Takođe, najveći procenat implantata ocenjenih kao „neuspešni” bio je iz grupe sa najdužim periodom praćenja. Stopa preživljavanja nije se statistički značajno razlikovala među grupama sa različitim protokolom ugradnje. Međutim, kada je u pitanju uspešnost implantata, statistički značajno manji procenat uspešno ocenjenih implantata bio je grupi imedijatno ugrađenih implantata. Najviše uspešno ocenjenih implantata bilo je u grupi implantata sa ranom ugradnjom. Ovakvi podaci u saglasnosti su sa preporukama iz literature koje izdvajaju ranu i kasnu ugradnju implantata kao predvidive i dugoročno stabilne terapijske postupke. Slično tome i kada je u pitanju vremenski period opterećenja implantata, najveći procenat gubitka implantata prikazan je u grupi imedijatno opterećenih implantata, dok je procenat implantata sa optimalnim zdravstvenim statusom u ovoj grupi bio najmanji, s tim da razlika u odnosu na tip opterećenja nije bila statistički značajna. Podaci ove studije pokazali su da nema statističke razlike u preživljavanju implantata koji su bili ugrađeni uz primenu dodatnih augmentacionih procedura i implantata bez primene ovih procedura. Suprotno tome, uspešnost implantata zabeležena u ovoj studiji veća je kod implantata koji su ugrađeni uz primenu dodatnih augmentacionih procedura. Ovi rezultati, u saglasnosti su sa nalazima drugih autora. Što se tiče zdravstvenog statusa i količine detektovanog plaka oko implantata, podaci ove studije pokazali su da postoji statistički značajno veći rizik za preživljavanje i uspešnost implantata kod kojih su detektovani dentalni plak i inflamacija periimplantatne mukoze. Primenom multivarijantnog logističkog modela utvrđeno je da povećanje količine dentalnog plaka detektovanog oko implantata povećava šanse za gubitak implantata više od 20 puta, dok prisustvo bruksizma i loših navika šanse za gubitak implantata povećava preko 1200 puta. Rezultati drugih autora potvrđuju tezu da neadekvatno održavanje oralne higijene oko implantata utiče na povećan procenat periimplantatnih infekcija. Što se tiče uspešnosti i preživljavanja zubnih nadoknada na implantatima, rezultati ove studije su u saglasnosti sa podacima iz literature, uz nešto veće procenat preživljavanja i uspešnosti u korist fiksnih zubnih nadoknada u odnosu na mobilne, ali bez statistički značajne razlike. Podaci o učestalosti pojave i tipu komplikacija na nivou zubnih nadoknada i implantata u skladu su sa

podacima iz sličnih istraživanja drugih autora, uz statistički značajno manju uspešnost implantata kod kojih su registrovane različite komplikacije. Pored kliničkih parametara koji definišu uspeh implantatno – protetske terapije, ispitivani su i dugoročni ishodi vezani za pacijentovu percepciju celokupne terapije i njenog uticaja na kvalitet života pacijenta. Gubitak implantata i pojava komplikacija kao važni klinički parametri koji definišu uspešnost celokupne implantološke terapije, nisu se u velikoj meri odrazili na ocenu kvaliteta života pacijenata. Iako su vrednosti za kvalitet života dobijene u ovoj studiji veće (manji kvalitet života) kod pacijenata kod kojih su registrovane komplikacije i gubitak implantata u poređenju sa vrednostima kod pacijenata bez komplikacija i gubitka implantata, ova razlika nije statistički značajna. Rezultati su pokazali statistički značajnu razliku u oceni kvaliteta života, između pacijenata rehabilitovanih fiksnim i onih sa mobilnim zubnim nadoknadama na implantatima. Takođe, rezultati subjektivne analize pacijentovog doživljaja celokupnog terapijskog postupka i kvaliteta života, pokazali su da su pacijenti najviše zainteresovani za boju i oblik zubne nadoknade. Prema rezultatima analize univarijatnog i multivarijantnog regresionog modela jasno je da stepen zadovoljstva oblikom i veličinom zubnih nadoknada može da opiše skoro 50% varijabilnosti među populacijom u pogledu opšteg stava o poboljšanju kvaliteta života nakon implantatno – protetske terapije u grupi starijih pacijenata.

Zaključci navedene doktorske disertacije predstavljaju jasne i koncizne odgovore na postavljene ciljeve.

1. Primena implantatno – protetske rehabilitacije kod pacijenata starije životne dobi nakon višegodišnjeg funkcionalnog opterećenja pokazala se uspešnom na osnovu kliničkih i radioloških pokazatelja.

2. Statistički značajna razlika u stopi preživljavanja implantata između pacijenata koji pripadaju grupi rane i srednje starosti i pacijenata iz grupe duboke starosti ukazuje na to da samo duboka starost pacijenta (85 i više godina) predstavlja faktor koji može negativno uticati na uspeh implantološke terapije.

3. Stopa preživljavanja implantata opterećenih fiksnim zubnim nadoknadama kod pacijenata starije životne dobi statistički je značajno veća u odnosu na stopu preživljavanja implantata opterećenih mobilnim zubnim nadoknadama.

4. Stopa uspeha fiksnih u odnosu na mobilne zubne nadoknade na implantatima u starijoj populaciji statistički je značajno veća, jer je utvrđena značajno manja učestalost pojave

komplikacija kod ovih nadoknada.

5. Statistički značajno bolji kvalitet života registrovan je kod pacijenata starije životne dobi sa fiksnim zubnim nadoknadama na implantatima u odnosu na pacijente sa mobilnim zubnim nadoknadama.

6. Pacijenti, bez obzira na godine, preferiraju fiksne u odnosu na mobilne zubne nadoknade zbog boljih funkcionalnih, estetskih i fonetskih karakteristika fiksnih zubnih nadoknada.

7. Primena augmentacionih procedura doprinosi povećanoj uspešnosti implantata ugrađenih kod osoba starije životne dobi.

8. Primena protokola rane i kasne ugradnje implantata u starijoj populaciji pokazala je veću stopu uspeha u odnosu na imedijatnu ugradnju.

9. Različiti protokoli opterećenja implantata kod starijih pacijenata nisu imali uticaj na uspeh i preživljavanje implantata.

10. Prisustvo hroničnih oboljenja kod starijih osoba uz dobro opšte zdravstveno stanje i dobru kontrolu bolesti nema negativan uticaj na uspešnost i stopu preživljavanja implantata.

11. U periodu praćenja implantata dužem od deset godina može se očekivati statistički značajno veći procenat gubitka implantata i pojave komplikacija u odnosu na kraće periode praćenja.

12. Iz multivarijantnog logističkog regresionog modela utvrđeno je da povećanje količine dentalnog plaka detektovanog oko implantata kod pacijenata starije životne dobi povećava šanse za gubitak implantata više od 20 puta, dok prisustvo bruksizma i loših navika šanse za gubitak implantata povećava preko 1200 puta.

U **Literaturi** je naveden spisak od 128 referenci iz savremene i značajne naučne literature.

B. Objavljeni radovi koji čine deo doktorske disertacije

Rad u međunarodnom časopisu (kategorija M23)

1. **Svetlana Dragović**, Zoran Lazić, Miroslav Dragović, Miroslav Vukadinović, Biljana Miličić, Aleksandra Špadijer Gostović. Patient-related outcome measures and clinical evaluation of dental implant therapy in the elderly population – a cross-sectional study. Vojnosanitetski pregled 2021 Volume 78, Issue 7, Pages: 723-729
<https://doi.org/10.2298/VSP190228124D>

Saopštenje sa međunarodnog skupa štampano u izvodu (kategorija M34):

1. Aleksandra Spadijer Gostovic, Biljana Milicic, Snjezana Colic, Miroslav Dragovic, Marko Pejovic, **Svetlana Dragovic** - Patients-reported outcome measures of implant therapy in the elders - fixed vs: Removable prostheses. Clinical Oral Implants Research 2019; 30 (S19) 10.1111/clr.314_13509

C. Provera originalnosti doktorske disertacije

Na osnovu pravilnika o postupku provere originalnosti doktorskih disertacija koje se brane na Univerzitetu u Beogradu, i nalaza u izveštaju iz programa iThenticate kojim je izvršena provera originalnosti doktorske disertacije pod nazivom, “Uspešnost implantatno-protetske terapije u oralnoj rehabilitaciji pacijenata starije životne dobi”, autora Svetlane Dragović, utvrđeno je da podudaranje teksta iznosi 16%. Ovaj stepen podudarnosti posledica je korišćenja standardnih izraza iz oblasti istraživanja, opštih mesta i podataka, citata, kao i prethodno publikovanih rezultata istraživanja koji su proistekli iz disertacije, što je u skladu sa članom 9. Pravilnika i ukazuje na originalnost doktorske disertacije.

ZAKLJUČNO MIŠLJENJE KOMISIJE

Doktorska disertacija **USPEŠNOST IMPLANTATNO-PROTETSKE TERAPIJE U ORALNOJ REHABILITACIJI PACIJENATA STARIJE ŽIVOTNE DOBI** dr Svetlane Dragović predstavlja dobro dizajniranu studiju koja daje značajan naučni doprinos u analizi kliničkih i bioloških parametara uspeha primene dentalnih implantata kod starijih pacijenata. Na osnovu dobijenih rezultata izvedeni su zaključci koji su od značaja za definisanje dijagnostičkih i terapijskih protokola u oralnoj rehabilitaciji pacijenata starije životne dobi izborom najpogodnijeg modaliteta implantatno-protetske terapije u cilju unapređenja kvaliteta života ovih pacijenata, kao i preporuka za period praćenja ovih pacijenata sa posebnim osvrtom na moguće doprinoseće faktore u nastanku komplikacija.

Doktorska disertacija dr Svetlane Dragović urađena je prema svim principima naučno – istraživačkog rada sa precizno postavljenim ciljevima, adekvatno prikazanim i prodiskutovanim rezultatima i jasno uobličnim zaključcima.

Nakon uvida u dostavljeni tekst komisija je jednoglasno ocenila da doktorska disertacija pod nazivom „ **USPEŠNOST IMPLANTATNO-PROTETSKE TERAPIJE U ORALNOJ REHABILITACIJI PACIJENATA STARIJE ŽIVOTNE DOBI** “ dr Svetlane Dragović predstavlja originalno, samostalno i dobro dokumentovano istraživanje. Doktorska disertacija ispunjava sve kriterijume propisane Zakonom o Univerzitetu i statutima Univerziteta i Stomatološkog fakulteta u Beogradu.

Na osnovu svega navedenog, a imajući u vidu i objavljene radove iz oblasti doktorske disertacije, Komisija predlaže Nastavno – naučnom veću Stomatološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu da prihvati doktorsku disertaciju dr Svetlane Dragović i odobri njenu javnu odbranu radi sticanja akademske titule doktora medicinskih nauka - stomatologija.

U Beogradu, 17.06.2024. godine

Članovi Komisije:

Doc. dr. Aleksandra Popovac

Univerzitet u Beogradu, Stomatološki fakultet

Prof. dr Snježana Čolić,

Univerzitet u Beogradu, Stomatološki fakultet

Prof. dr Milena Kostić,

Univerzitet u Nišu, Medicinski fakultet, Klinika za dentalnu medicinu